

at have begået en forbrydelse imod freden, en krigsforbrydelse eller en forbrydelse mod menneskeheden, som defineret i tidligere konventioner vedrørende asyl, ikke skal kunne få asyl. Dette vedtoges med 38 stemmer for, 7 imod, medens 40 afstod.

Polen foreslog et nyt stykke (3). ifølge hvilken det tilkommer den asylydende stat at afveje, om der foreligger grund til at yde asyl. Polen trak forslaget tilbage, men det blev genfremsat af ni latinamerikanske lande og vedtoges med 59 stemmer for (deriblandt Polen, De forenede Stater og Storbritannien), 4 imod (Danmark, Finland, Holland, New Zealand) medens 24 afstod, (deriblandt østblokkens øvrige lande). Begrundelsen for Danmarks stillingtagen var, at forslaget blev fortolket på en måde, der ville tillade en flygtnings hjemland at forlange en begrundelse for, at der gives asyl.

Artikel 1 som helhed vedtoges derefter med 85 stemmer for (heriblandt de nordiske lande), ingen imod, medens 4 afstod. Det besluttedes at henvise udkastets resterende artikler til 18. samling, hvilket plenarforsamlingen tiltrådte.

Spørgsmål udsat til 18. samling.

Informationsfrihed.

(Dagsordenens punkt 45 og 47).

3. udvalg underkastede på sin sidste mødedag den 14. december 1962 informationsfrihedsspørgsmålet en kort, proceduremæssig behandling.

Udvalget vedtog enstemmigt et af Peru og Philippinerne fremsat resolutionsforslag

om at henvise udkastene til en konvention og en deklaration om informationsfrihed til 18. plenarforsamling. Et af en række latinamerikanske lande fremlagt forslag om afholdelse af en diplomatisk konference til udarbejdelse af en konvention om informationsfrihed blev ikke behandlet.

Ungdommen og den internationale forståelse.

(Dagsordenens punkt 83).

På udvalgets sidste mødedag, fredag den 14. december, underkastedes spørgsmålet om foranstaltninger til fremme blandt ungdommen af idealerne om fred, gensidig respekt og forståelse mellem folkene en proceduremæssig behandling.

Der forelå et af Rumænien fremsat resolutionsudkast, indeholdende et udkast til deklaration om emnet. Forslaget blev imidlertid ikke sat under debat.

Endvidere forelå et af Den forenede arabiske Republik med flere fremsat forslag om at henvise spørgsmålet til 18. plenarforsamling. Danmark og Frankrig gav udtryk for principielle betænkeligheder ved en paragraf i dette forslag, idet den kunne opfattes, som om der var enighed om at udarbejde en deklaration.

På forslagsstillernes vegne forsikrede Den forenede arabiske Republiks repræsentant, at dette på ingen måde var hensigten. Dette synspunkt toges til efterretning og resolutionsforslaget blev derefter enstemmigt vedtaget og tiltrådt af plenarforsamlingen.

X. 4. udvalg: Formynderskabs- og ikke-selvstyrende områder.

4. udvalg valgte på sit møde den 2. oktober Moheid Din Nabavi, Iran, til viceformand og S. H. O. Ibe, Nigeria, til rapportør.

Udvalget vedtog derefter at behandle de 12 dagsordenspunkter, der var tillagt det, i følgende orden:

1. Spørgsmålet om Syd-Rhodesia (dagsordenens pkt. 56).

2. Spørgsmålet om Sydvestafrika (dagsordenens pkt. 57).

3. Portugals undladelse af at efterkomme bestemmelserne i pagtens kap. XI. (dagsordenens pkt. 54).

4. Racediskrimination i ikke-selvstyrende områder (dagsordenens pkt. 53).

5. Formynderskabsrådets beretning (dagsordenens pkt. 13).